

καλώ

καλώ κ. **καλάω**, ρ. [<αρχ. καλῶ], καλώ. **1.** φωνάζω κάποιον με το όνομά του ή με την ιδιότητά του να έρθει προς το μέρος μου: «μόλις είδε τον τροχονόμο τον κάλεσε για να τον ρωτήσει για κάποια διεύθυνση». (Λαϊκό τραγούδι: κι η νοσοκόμα μόλις ακούει το παλικάρι να την **καλεί**, τρέχει κοντά του, το αγκαλιάζει, και, σα μανούλα του, του δένει την πληγή). **2.** προσκαλώ σε γιορτή, σε δεξίωση ή σε γάμο: «στο γάμο της κόρης του κάλεσε όλη την αφρόκριμα της πόλης». **3.** διατάζω, απαιτώ από κάποιον να κάνει κάτι ή να ενεργήσει με ορισμένο τρόπο: «μας κάλεσαν απ' την πολυκατοικία να μην ξανακάνουμε φασαρία». **4.** προκαλώ, φωνάζω: «τον κάλεσε σε μονομαχία || κάλεσέ τον να 'ρθει». **5.** διατάζω, προσκαλώ ως ανώτερη αρχή να προσέλθουν στις τάξεις του στρατού ορισμένες κλάσεις για να υπηρετήσουν τη στρατιωτική τους θητεία: «κάλεσαν τους έφεδρους για στρατιωτικές ασκήσεις». (Λαϊκό τραγούδι: η δοξασμένη Ελλάδα μας με **κάλεσε** κοντά της, εκεί στην πρώτη τη γραμμή με όλα τα παιδιά της)·

- κάλεσαν την ηλικία μου, βλ. λ. ηλικία·

- κάλεσαν την κλάση μου, βλ. λ. [κλάση](#)·

- κάλεσέ τον στο γάμο σου να σου πει και του χρόνου, βλ. λ. γάμος·

- καλώ βοήθεια, βλ. λ. [βοήθεια](#)·

- καλώ στο τηλέφωνο (κάποιον), βλ. λ. τηλέφωνο·

- καλώ το ασανσέρ, βλ. λ. ασανσέρ·

- καλώ υπό τα όπλα, βλ. λ. [όπλο](#)·

- το καλεί... να, το απαιτεί, είναι ανάγκη να...: «το καλεί η περίπτωση να βοηθήσουμε τον κοινό μας φίλο || το καλεί το καθήκον προς την πατρίδα να υπερασπίσουμε τα άγια χώματά της».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας